

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 697/2022-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Floriánska 18, Košice, proti postupu a uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 8To/52/2018 zo 17. júla 2018 a uzneseniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/5 Gn 94/21/1000-4 z 3. marca 2021 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. marca 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa doplnená jeho podaním doručeným ústavnému súdu 26. júla 2021, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8To/52/2018 zo 17. júla 2018 a uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/5 Gn 94/21/1000-4 z 3. marca 2021.

II.

Skutkové východiská a argumentácia sťažovateľa

2. V konaní sp. zn. 8To/52/2018 krajský súd konal a rozhodoval o odvolaní sťažovateľa a napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu č. k. 3T/6/2018 z 18. apríla 2018. Sťažovateľ považuje za nezákonné zloženie senátu krajského súdu, ktorý rozhodol napadnutým uznesením zo 17. júla 2018, pretože spochybňuje vznik náhlej prekážky na strane

zákonného sudcu, pre ktorú bol určený náhradný termín verejného zasadnutia v odvolacom konaní a ktorá by zabránila zákonnému sudcovi vykonať úkony a rozhodovať vo veci.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd výzvou z 28. januára 2022 podľa § 56 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti v lehote 21 dní od doručenia výzvy s tým, že v prípade nevyhovenia výzve ústavnú sťažnosť odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. Vo výzve okrem iného uviedol, že k ústavnej sťažnosti sťažovateľ nepriložil kópiu napadnutého uznesenia krajského súdu ani napadnutého uznesenia generálnej prokuratúry, ktorými malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

4. Sťažovateľ uvedené nedostatky ústavnej sťažnosti neodstránil, hoci mu lehota v zmysle výzvy ústavného súdu uplynula 25. februára 2022 (výzva z 28. januára 2022 bola podľa doručky doručená sťažovateľovi 4. februára 2022, pozn.). Sťažovateľ síce na predmetnú výzvu reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 10. februára 2022, avšak požadované kópie napadnutého uznesenia krajského súdu ani napadnutého uznesenia generálnej prokuratúry nepriložil. Odôvodnil to tým, že bývalá právna zástupkyňa ustanovená mu v danej trestnej veci si pri jeho poslednej návšteve v ústave na výkon trestu predmetné dokumenty vypožičala s prísľubom vrátenia späť, avšak ani po dvojnásobnom písomnom kontaktovaní sťažovateľom príslušné dokumenty nevrátila. Sťažovateľ požiadal ústavný súd, aby si sám vyžiadal predmetné listiny, keďže finančná situácia sťažovateľovi nedovoľuje obstaráť si ich znova.

5. Ústavný súd uvádza, že argumenty sťažovateľa týkajúce sa nepredloženia kópií napadnutých uznesení neobstoja. Sťažovateľ jednak nepreukázal svoje tvrdenia o opakovanom písomnom kontaktovaní právnej zástupkyne, neuviedol, kedy ju kontaktoval, a ani neuviedol, že by ju kontaktoval znova pre účely splnenia požiadavky vyplývajúcej z výzvy ústavného súdu. Zároveň ústavný súd poukazuje na to, že výzva bola sťažovateľovi doručená 4. februára 2022, reagoval na ňu podaním zo 7. februára 2022 (doručeným ústavnému súdu 10. februára 2022), pričom lehota na predloženie kópií napadnutých uznesení plynula až do 25. februára 2022. Z uvedených časových súvislostí vyplýva, že sťažovateľ nevyvinul dostatočnú snahu na zabezpečenie ústavným súdom požadovaných listín, opätovne nekontaktoval právnu zástupkyňu ani neurobil iné kroky na ich získanie, hoci na to mal dostatočný časový priestor. Neobstojí ani tvrdenie sťažovateľa, že finančná situácia mu nedovoľuje znova si obstaráť predmetné listiny, pretože sám uviedol, že predtým už dvakrát na ten účel písomne kontaktoval právnu zástupkyňu.

6. Keďže sťažovateľ napriek výzve v lehote určenej ústavným súdom nedostatky ústavnej sťažnosti neodstránil, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) v spojení s § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

7. Pokiaľ sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti napáda aj postup krajského súdu, ústavný súd konštatuje, že tento postup bol uzavretý, a teda aj konzumovaný samotným napadnutým uznesením krajského súdu.

8. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu ústavný súd pre úplnosť uvádza, že ústavná sťažnosť je podaná aj oneskorene, nevyplýva z nej, že by proti napadnutému uzneseniu krajského súdu bol podaný mimoriadny opravný prostriedok a ústavnému súdu bola doručená 30. marca 2021 (podaná na pošte 29. marca 2021), teda celkom zjavne po uplynutí lehoty dvoch mesiacov v zmysle § 124 zákona o ústavnom súde.

9. K napadnutému uzneseniu generálnej prokuratúry ústavný súd uvádza, že sťažovateľ nijako neodôvodnil porušenie označených práv týmto zásahom. Ústavný súd konštatuje, že obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde je povinnosť sťažovateľa uviesť nielen konkrétne skutkové, ale aj konkrétne právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Keďže ústavná sťažnosť neobsahuje v tomto smere žiadne odôvodnenie, nespĺňa ani podstatnú zákonom predpísanú náležitosť ustanovenú v § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde.

10. Odmietnutie ústavnej sťažnosti vedie ústavný súd k záveru, že v danom prípade ide zo strany sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Pretože nebol splnený jeden zo zákonných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel bez toho, aby pokračoval v procese skúmania jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov na účel rozhodovania o jeho žiadosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2022

Peter Straka
predseda senátu